

Meditácia 45, 46, 47

Meditačný obsah 45:

Pre rozvinutie usporiadaného vybudovania meditácie je rozhodujúci rozdiel medzi tým, keď takzvané veríme a tým, keď skutočne s istotou vieme. Ak človek začína meditáciu iba s postojom: „mám za to, že ...“, chýba mu prvá opora psychickej kostry a ďalšie obsahy nemôžu dospieť ku koncentrácii.

Z tohto dôvodu je dôležité, aby prípravné myslenie s porovnávajúcimi pozorovaniami, ktoré stojí ako základ východiskového obrazu choroby, bolo racionálne a dostatočne vybudované. Aktivita, ktorá vedie k pozoruhodnému poznaniu rozdielu medzi poverou, že hmota stojí na začiatku choroby, ako napríklad napadnutie vírusmi a baktériami, a medzi predstavou, že v astrálnom tele vzniká neporiadok a človek vyprodukuje chorobu v dôsledku svojich pochybení vo vývoji a až nakoniec sa objaví v tele choroba, sa vynakladá tak dlho, až kým sa nedospeje k logickej jasnosti a formulovaniu skutočnosti. Ak človek vykoná túto aktivitu, zabráni tým mnohým pochybeniam, či už v oblasti vedeckej, ako aj v oblasti ezoterickej.

Hegel túto metódu myslenia smerujúceho k poznaniu označil za takzvanú dialektiku. Už Platón vo svojej filozofickej škole rozvinul tento pojem a predložil činnosť myslenia pred ďalšie spirituálne disciplíny. Dialektika je teda určitý druh metodiky poznávania myslením, ktorá ešte nevníka bezprostredne do nadzmyslovej reality, ale ktorá predchádza „samohybnosti myslenia a samohybnosti skutočnosti“. (Hegel)

Bolo by naozaj veľmi jednoduché, keby sa ten, kto sa rozhoduje pre duchovné školenie, mohol hneď pribrať k nadzmyslovým cvičeniam a keby sa mohol vyhnúť základnej kostre dialektiky v zmysle metodického chápania skutočnosti a sebaurčenia v rámci organizujúcich princípov sveta. Každá meditačná úloha musí byť sprevádzaná pozorovacou činnosťou a logickým porovnávaním.

Ak dostatočne vykonáme tento krok v zmysle príčiny vzniku choroby a aspirant s presnou a racionálnou istotou spozná, že chorobu by nikdy nemohlo zapríčiniť niečo iba vonkajšie, ale nejaká astrálna bytostná účinná sila predchádza pred symptomatickým dianím, skutočnosť, ktorá nepochádza z fyzických podmienok, ale z podmienok vedomia nejakej osoby a on ju prijme prostredníctvom neusporiadaných pomerov prípadne neuvážene od niekoho iného, dá

sa povedať, že prijme takzvanú bhutani (=bytosť), alebo lepšie povedané, že si ju nevedome vyhľadá, potom v človeku vznikne priaznivejší základ na sebaopoznanie a poznanie skutočnosti. Ašpirant skutočne rozlíši telo od podmienok vedomia. Všetky choroby majú svoju príčinu v rozličných astrálnych skutočnostiach, a tie pôsobia cez vedomie na človeka.

Nasledujúci krok, ktorý potom vykonáme, pokračuje pozorovaním rozličných pomerov vo vedomí človeka. Ako a v akých situáciách vznikajú choroby, oslabenia a ublíženia? Ako sa to ukazuje v prípravnom štádiu? Nakoniec, ak takto cvičíme, pozorujeme celkovú sféru ľudstva a myslíme nie iba ľudstvo, ale celý vesmír ako pole pôsobenia a vplyvov. V tomto vesmíre žijú sily svetla rozličných druhov. Sčasti sú tieto sily svetla viditeľné, napr. vo sfarbení krajiny. Taktiež sú navonok vnímateľné vo svojich kvalitách, keď pozorovateľ dokáže zažiť napríklad krásnu sféru alebo zas zaťažujúcu svetelnú sféru.

Potom si cvičiaci položí otázku: Ktorá bytosť stojí za týmto vonkajším javom kvalitatívnych a atmosférických svetelných pomerov? Táto takzvaná astrálna skutočnosť je pre oči neviditeľná, a preto sa musí cvičiaci oslobodiť od nutkania pozeráť sa a vnímať vonkajším spôsobom. Prvým krokom v tomto myšlienkovom budovaní je pokoj, aby sme následne mohli dosiahnuť citové subtílné vnemy. Túto formu koncentrácie by sme mali absolvovať s položením otázky bdelo a s centrovanou pokojnou odpútanosťou. Tento pokoj musí nastať s plným vedomím. Ako ďalšie by cvičiaci mal vyvinúť trpezlivosť a súčasne istotu, aby s dobrými predpokladmi dosiahol cieľ vnímania nasledujúcej vyššej skutočnosti.

Meditačný obsah 46:

Rozdiel medzi špekulatívnymi radami o výsledkoch cvičení o duchovných skutočnostiach a medzi reálnym poznávacím chápaním pomocou meditácie je taký veľký ako rozdiel medzi dedičstvom, ktoré si niekto prevezme bez poctivej práce a medzi zaslúženou odmenou ktorú si dlhotrvajúcim úsilím vydobyl.

Meditačná úloha – aké choroby sú v astrálnej skutočnosti predznamenané a ako potom pomaly siahajú na človeka - je možná iba pomocou prípravnej myšlienkovej výchovy reálnych predstáv o usporiadaní sveta. Ak cvičiacemu chýba toto úsilie prípravnej a budujúcej činnosti, tak nevykonáva žiadnu obetnú prácu. Ak chce človek vystúpiť k posilneniu poznania, nevyhnutne musí priniesť obetnú prácu. Špekulácie sú ukazovateľom toho, že človek by sa chcel vyhnúť vývoju svojej duše pomocou tejto obetnej práce, a tým by chcel svojmu úsiliu o pokrok pripojiť akúsi skratku.

Pre meditačnú úlohu preskúmania chorobnej situácie doby máme dostatočne konsolidovať cvičenie koncentrácie a každý deň opakujúc ho budovať. Cvičiaci má dbať na to, či a kedy siaha po špekulatívnom získavaní výsledku. S určitým jemnocitom zbadá, že takéto uchopovanie výsledkov ho dostáva do subtílného nepokoja a duchovný svet sa utiahne a neprejaví sa.

Cvičiaci nemôže len tak pozerať do svetla a vidieť útvary choroby, ktoré sa skrývajú za vonkajším kolobehom neba. Musí rozvinúť myšlienky takým spôsobom, akoby stáli nad horizontom a nad oblakmi, takže sa časom samé istým spôsobom vyslovia. V mojej literatúre, napr. v knihe „Cvičenia pre dušu“, je tento proces označený ako späťne žiariaci éter a ako tepelný éter. Objekt koncentrácie sa vysloví po tom, ako človek vykoná obeťnú prácu, teda správne vytvorí predstavy a tiež z úplného pokoja pozorovania a myslenia; myšlienka však nie je eliminovaná, ale ostáva cieľavedome nad človekom a on ju pozoruje.

Zaujímavé pre túto úlohu taktiež je, keď sa človek učí pozorovať pocity, ktoré ho v súčasnosti sprevádzajú. Tuší budúcnosť, ktorá pred ním stojí? To, čo pred človekom vo vesmíre stojí ako forma choroby, neprichádza už vopred potichu a najskôr v tichých pocitoch?

Útvar alebo postava choroby je tmavá, alebo svetlá? Je mocná, alebo nenápadná? Aká dimenzia žije za svetlom, priateľská, či nepriateľská?

Tieto otázky sprevádzajú meditáciu. Ale meditáciu majú sprevádzať iba okrajovo a nie motivovať centrum. Tu je dôležité, aby bolo rozpoznané a zažité nebezpečenstvo špekulácií.

Meditačný obsah 47:

Na mojej stránke sa nachádza článok pod titulom „ [Problém korony by ostal neriešiteľný, keby sa nezohľadnili duchovné príčiny](#) ” - [po slovensky](#)

. Na niekoľkých riadkoch je načrtnutá odpoveď na otázku, ktoré choroby sa dajú vo vesmíre vnímať prostredníctvom astrálnych foriem. Bytosť, ako sa vyjadruje a ako sa v prenesenom zmysle vyslovuje, môže byť pomocou týchto riadkov nanovo a opakovane zhliadnutá.

Nebezpečenstvo, že by sa cvičiaci uspokojil s odpoveďou, ktorá mu je prinesená, je každopádne také veľké, ako spomínaná veľmi materialistická forma špekulácie s túžbou po rýchlom riešení. Ten, kto sa na ceste cvičení namáha, neušporí si prácu, ani na začiatku, ani na konci duchovného vzhladania nahor ku skutočnostiam. Dokonca sa v doznievajúcim dojme dá zbadať, či odpovede, ktoré niekto dáva, sú uzatvorené do kruhu materialistického zmýšľania a skutočnosť zastierajú vedomosťami s úmyslom vlastniť ich. Ašpirant na duchovnej školiacej ceste by preto mal s predkladanými myšlienkami znovu pozorovať sféru, skúmať skutočnosť, sledovať ďalej myšlienku v jej súvislostiach a logike a nakoniec sa učiť vnímať ľudí nanovo podľa obrazu - ako nadriadená, ešte neuchopená forma dospieva do manifestácie.

Rudolf Steiner napríklad v „Poznávání vyšších světů“ v kapitole o zasvätení píše o takzvanej skúške ohňom, ktorá predstavuje prvú obsiahlu výstavbu potenciálu logiky. Následne vysvetľuje skúšku vodou a prijímanie vnútorného slova alebo čítanie okultného písma. Ak môže človek istou mierou pokročilejším spôsobom cvičiť koncentračné cvičenie, začínajú sa ďalej vyslovovať súvislosti jednotlivých nadzmyslových procesov vnímania. Cvičiaci však nesmie, ako bolo spomenuté v už popísaných cvičeniach meditácie, skúšku ohňom a logickú výstavbu myslenia vynechať, ale stále znova a znova sa musí vystríhať špekulatívneho vniknutia do astrálnej skutočnosti.

Schopnosť vnímať astrálny svet v jeho prejavoch neznamena nič iné, než byť schopný zniesť ho v celej jeho tiaži a krutosti. Cvičiaci spravidla vypadne z koncentrácie vďaka únave alebo z dôvodu odvedenia pozornosti alebo neschopnosti udržať myšlienku dostatočne cielene orientovanú a vedomú. Aby cvičiaci prišiel až k primeranému cieľu, kedy sféru pôsobenia tohto sveta dokáže skutočne prežiť v jej logike a múdrosti tak, ako z vesmíru žiari nadol na človeka, musí bezpodmienečne ostať duchaprítomný. Jeho vedomie sa musí stať schopné uniesť to prostredníctvom cvičenia.

Teraz v nasledovnom kroku úlohy cvičiaci dokáže dosiahnuť bytostný útvar choroby logickým spôsobom v zmysle dialektiky, ako ju učili a používali filozofi. Môže normálne skonštruovať obraz vo jeho súvislostiach ako nejakú stavbu. Potom však musí cvičiaci jeden krok dialektiky nanovo doplniť cvičením koncentrácie a nechať vzniknúť obraz v celom jeho rozsahu tak, ako vznikol z myšlienkových obsahov.

Cvičiaci dokáže zabrániť chorobe, ak dostatočne rozvinie schopnosť tohto kroku filozofického poznania a rozšírenia duchovného vnímania. Svojou prácou sa pre druhých stane ochranným patrónom a pomocníkom.

Súčasne sa zdá dôležité spomenúť, že týmto druhom práce nespĺňa úlohu dobrodinca, ale ho dokonca vysoko prekonáva a pomocou jestvujúcej existencie myšlienky uvoľňuje určitú duchovnú silu. V tejto myšlienke cvičiaci zažije nadzmyslovú silu.

[Podujatia s Heinzom Grillom](#) < späť

[meditácia 41, 41, 43, 44](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia 48, 49, 50](#)